

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/226/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

154/2012. (IV. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. március 23-án előterjesztett panaszát a 2012. április 25-én – dr. Fėja András testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület felhívása ellenére a panaszos beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2012. március 15-én történt rendőri intézkedéssorozat (kétszeri igazoltatás, ruházat- és járműátvizsgálás, kényszerítő eszköz alkalmazása, előállítás és annak körülményei) miatt 2012. április 23-án elektronikus úton terjesztette elő panaszát.

I.

A panaszbeadványban a panaszos előadta, hogy 2012. március 15-én reggel 7 óra körül találkozott testvérével és annak egy ismerősével, mert előzetesen megbeszélték, hogy együtt utaznak a panaszos gépkocsijával Budapestre (a másik két személy is panaszt terjesztett elő a Testületnél). A Jobbik ünnepi megemlékezésére indultak, azt követően a panaszos továbbutazott volna a Pilisbe, néhány napos sátorozásra. A másik két személy pedig vonattal utazott volna Sz. városba.

Budapesten egy kis utcába kanyarodtak, ahol egy álló rendőrautó mellett haladtak el. Az abban ülő rendőrök fény- és hangjelzéssel figyelmeztették a panaszost, aki először azt gondolta, hogy figyelmetlenül (nem gyakorlott budapesti vezetőként) vezetett, és valamilyen

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

közúti közlekedési szabályt megsértett. A panaszos azonnal félrehúzódott a gépkocsival és megállt. Még ki sem kapcsolta a biztonsági övet, amikor elé vágott egy civil gépkocsi keresztben, és amögött még egy. Pillanatok alatt több rendőr és civil ruhás személy vette körbe az autót. A panaszos kiszállt a gépkocsiból, és egy személy annyit közölt: „közúti ellenőrzés!” A panaszos elővette a szükséges okmányokat és átadta egy rendőrnek. Időközben nagyon feszültté vált a helyzet, a rendőrök a panaszos utasait is kiszállították az autóból, és „parancsokat osztogattak”, miközben egy férfi kamerával mindent igyekezett felvenni.

A panaszoszt felszólították, hogy nyissa ki a csomagtartót, aminek eleget tett. A gépkocsi csomagtartója tele volt mindenféle holmival: konzervekkel, sátorral, táskákkal, hálósákkal, békatalppal, számítógép alkatrészekkel, hígítóval, és a panaszos ruháival. A rendőrök felszólították, hogy pakoljon ki mindent. A gépkocsi belsejéből is kipakoltattak mindent, ezért a jármű mögött és a tetején terjedelmes mennyiségű használati tárgy halmozódott fel. A rendőrök kérdéseket tettek fel a kipakolt tárgyakkal kapcsolatban.

A kamerát kezelő férfi felszólította a panaszoszt, hogy nyissa ki a kesztyűtartót is, mert le akarja filmezni annak tartalmát, illetve a többi tároló rekeszt is. A panaszos ennek a felszólításnak is eleget tett. A rendőrök ezt követően tanakodni kezdtek, hogy mi legyen.

Ekkor a panaszos az egyik civil ruhás személytől megkérdezte, hogy mi történik velük, amire azt a választ kapta, hogy „általános ellenőrzés”. A panaszos közben észrevette, hogy a konzervek és a hígító „problémás” valamilyen okból. Időközben a járókelők is odagyűltek, és itt-ott hangos nevetés hallatszott. A panaszos ezt a rendőrségi eljárást nagyon kellemetlennek tartotta.

Végül a rendőrök megengedték a panaszosnak, hogy visszapakoljon, és eltávozhattak. A rendőrök azonban követték őket. A panaszos leparkolt, majd elindult társaival, hogy megkeressék a rendezvény helyszínét, menet közben két rendőrtől is útbaigazítást kértek.

Megérkeztek a helyszínre, ahol látták, hogy készül a színpad, az emberek gyülekeznek. Úgy döntöttek, hogy keresnek egy alkalmas helyet és enni fognak, ezért a közelben vásároltak élelmiszert, majd – mivel még volt idejük a rendezvény kezdetéig – visszasétáltak a gépkocsihoz. Ekkor ismét „előlről kezdődött minden”: körbevették a gépkocsit és felszólították őket, hogy szálljanak ki. Ugyanaz volt az eljárás: több rendőrautó, több szolgálati egyenruhát viselő, illetve civil rendőr (a korábban intézkedőktől eltérő személyek), kamerával felszerelve. A panaszos és társai próbálták elmondani a rendőröknek, hogy nemrég átestek már egy rendőrségi ellenőrzésen, de ez senkit nem érdekelt. Újabb megaláztatás következett: ismét kipakoltatták őket, majd átvizsgálták mindenkit, és mindezt sok személy szeme láttára fogatosították. A gépkocsiból történt kipakoltatást követően a rendőrök tanakodtak, majd közölték, hogy „letartóztatják” a panaszoszt és társait is, továbbá lefoglalják a tárgyakat (a konzerveket, a hígítót, a kempingezéshez használt terepmentés overállt).

A panaszos – végső elkeseredésében – telefonálni szeretett volna, hogy jogi segítséget kérjen, azonban egy civil ruhás ember megtiltotta a telefon használatát. A panaszos testvérét és annak ismerősét megbilincselve rabszállító autóba ültették. Mivel a ki-be pakolások közben a csomagtartóban található központi záró rendszert vezérlő egység meghibásodott, a panaszos nem tudta lezárni az autót, így a panaszos saját gépjárművével ment be a Gyorskocsi utcába

oly módon, hogy mellé, és a hátsó ülésre egy-egy rendőr ült, és követnie kellett a rabszállító autót.

A rendőrségi épületbe történt megérkezést követően a panaszost is megbilincseltek. A panaszos többször rákérdezett, hogy mit követett el, de nem kapott választ, csak annyit közöltek, hogy „parancsot követnek”. A rendőrség épületén belül bilincsben vezették a panaszost ide-oda: megvizsgálták, majd a személyes tárgyait kellett leadnia, dokumentumokat kellett kitölteni. Később bezárták a panaszost egy koszos helyiségbe, ahol kellemetlen szag uralkodott, illetve kényelmetlen és használhatatlan volt a fekhely. A rendőrök azt mondták a panaszosnak, hogy rövidesen meghallgatják, és választ kap. Ehhez képest 8 óra elteltével jelent meg egy rendőr, aki közölte, hogy 4 órával meghosszabbítják a fogvatartást, a panaszos pedig írja alá a papírt. Ez a rendőr sem volt hajlandó válaszolni arra a kérdésre, hogy mi a fogvatartás indoka.

10 és fél óra elteltével közölték a rendőrök, hogy a panaszos elmehet. Felkísérték egy irodába, ahol azonban azt közölték vele, hogy mobilkészülékét (az ahhoz tartozó SIM kártyával együtt) nem kapja vissza, mert lefoglalják – csakúgy, mint más használati tárgyait. A panaszos kérte a rendőröket, hogy rendelkezésre bocsát minden adatot, csak ne vegyék el a telefonját, mert időpontokat, feljegyzéseket, és számos pótolhatatlan, illetve nehezen pótolható információt tárol abban.

A panaszos beadványában előadta azt is, hogy utólagosan értesült arról, hogy fogvatartása ideje alatt hozzá közelálló embereknél tartottak házkutatást.

A panaszos a fentiek alapján kérte a Testület panaszának kivizsgálására. Beadványában továbbá úgy nyilatkozott, hogy amennyiben a Testület állásfoglalásában azt állapítja meg, hogy a panaszban foglalt intézkedés alapvető jogait nem vagy csak csekély mértékben sértette, nem kéri, hogy a panaszt további kivizsgálásra az eljárást fogatosító rendőri szerv vezetőjéhez tegye át. Az állásfoglalásnak a Testület honlapján történő közzétételéhez ugyanakkor a panaszos hozzájárult.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése szerint a panasz meghatalmazott útján is előterjeszthető.

Az idézett rendelkezések szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az a személy kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett, ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Ennek érdekében a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén határidő tűzésével felhívhatja a panaszost a panasz postán való benyújtására is.

Jelen ügyben a Testület 2012. március 28-én kelt levélben felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a vizsgálatot csak abban az esetben kezdheti meg, ha külön – aláírásával megerősítve – is kéri a panaszügy elbírálását, továbbá kérte, hogy az alapos vizsgálat érdekében egyes kérdésekre válaszoljon. A panaszos a levelet 2012. április 2-án kézhez vette, azonban az azóta eltelt időben válasz nem érkezett. A panaszos és a Testület munkatársa továbbá 2012. április 19-én telefonbeszélgetést folytatott, amelynek során a panaszos elmondta, hogy nem kívánja panaszának kivizsgálását.

A fentiek alapján, és figyelemmel arra, hogy a panaszos a beadványt aláírásával nem erősítette meg, a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése, valamint Ügyrendje 7. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. április 25.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag